

der vil indeholde konkrete forslag til en mere målrettet indsats på området.

Spm. nr. S 504

Til undervisningsministeren (17/11 97) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Vil ministeren kommentere Kristine Kylesbechs – formand for Gymnasieforeningernes Landsorganisation – kritik af ungdomsuddannelserne i kronikken i Berlingske Tidende, onsdag den 29. oktober 1997, »En reform af ungdomsuddannelserne«.?«

Svar (26/11 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Kronikken indeholder nogle beskrivelser af situationen i dagens gymnasium, som jeg ikke kan genkende. Der tales eksempelvis om mange umotiverede elever, der »er med til at skabe en dårlig stemning«, og at »alt for mange benytter gymnasiet som varmestue«. Det hævdes også, at »man bare kan vælge gymnasiet, hvis man ikke ved, hvad man ellers skal. Et eller andet sted skal man jo passes.«

Hvad angår disse påstande, henviser jeg til mit svar på spørgsmål nr. S 505 (17/11 97).

I sin kronik hilser GLO's formand mit initiativ i forbindelse med udsendelsen af Uddannelsesredegørelse 97 velkommen. Det er jeg glad for. Som bekendt indeholder et af kapitlerne heri mit oplæg til debat om, hvordan vi på det lange sigt kan indrette hele feltet af ungdomsuddannelser, så vi opnår, at flere unge får en kompetencegivende ungdomsuddannelse. Jeg forventer, at vi på baggrund af mit udspil nu får en grundig og bred uddannelsespolitisk debat om dette vigtige område inden for det danske uddannelsessystem.

I UTA-planen fra 1993 satte jeg som mål, at vi inden år 2000 gerne skulle nå op på, at 90-95% af alle unge gennemfører en ungdomsuddannelse. I dag er der ca. 80%, der gennemfører en ungdomsuddannelse, så der er altså et stykke vej endnu. Men vi bevæger os i den rigtige retning: I 1990 var tallet kun 73%, og det havde i en årrække stået stille på dette niveau.

For at nå det mål, der er opstillet, skal vi derfor gøre en endnu bedre indsats. Udgangs-

punktet for denne indsats må for mig at se være, at det er de unges eget valg og deres engagement, der er det bærende. Jeg er helt enig med GLO's formand i, at eleverne efter folkeskolen aktivt skal tage stilling til, hvad de vil, og at hver enkelt skal have en uddannelse, der svarer til vedkommendes interesser og evner.

I Uddannelsesredegørelse 97 er min indgangsvinkel derfor, om vi giver de unge rimelige og overskuelige vilkår for at vælge. Noget tyder på, at de unge ikke nødvendigvis opfatter ungdomsuddannelserne i dag som ligeværdige, men som et hierarki, hvor de gymnasiale uddannelser har størst prestige. I det omfang, en sådan opfattelse giver anledning til uhenigtsmæssige eller direkte forkerte uddannelsesvalg, er det selvfølgelig uheldigt, og jeg vil derfor – bl.a. i en kommende redegørelse til Folketinget – sætte fokus på vejledningen.

Jeg er ked af, at GLO's formand i sin kronik flere steder giver udtryk for utålmodighed. »Jeg ærgrer mig over, at det ikke allerede står klart for ministeriet, i hvilken retning man skal gå i forbindelse med en reform af ungdomsuddannelserne«, skriver Kristine Kylesbech. En sammenhængende politik for hele ungdomsuddannelsesområdet med en holdbarhed langt ind i næste årtusinde kræver en forudgående, grundig debat. Men det er ikke for tidligt at gøre sig målene og midlerne klart – blandt andet for at sikre, at de bliver tilgodeset, når de enkelte uddannelser løbende justeres inden for de gældende rammer. Jeg har givet mit udspil til denne debat med Uddannelsesredegørelse 97 og forventer nu, at parterne tager tråden op.

Spm. nr. S 505

Til undervisningsministeren (17/11 97) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at den stigende polarisering mellem bogligt svage og bogligt stærke elever i gymnasiet ikke fremover fører til yderligere kvalitetsforringelse af gymnasieuddannelsen?«